

Sonja á Líðarenda og Gunvía við
Keldu eru stjórnar á Estra Vasti

Sonja á Líðarenda og Gunvía við Keldu eru í dag stjórnar á Estra. Tær eru eisini partaeigarar saman við Signar í Homrum og Jónreid Dalheim. Sonja hefur lært á Estra. Gunvía átti Vasti og keypti seg inn í Estra. Hon er eisini útbúgving grafikari og hefur lært á Norðlýsinum og Dimmalætting.

Tá ið samstundis verður hugsað um, at prentfakið tá var býtt í tvey – setarar og trykkjarar.

Stig G. Rasmussen var setari. Tað vil siga, at hann tók sær av at seta til prent, meðan trykkjararnir so vanliga koyrdu prentmaskinurnar, har arbeiðið var gjørt liðugt.

Fyrstu tíðina tók Stig G. Rasmussen sær av báðum arbeiðsgongdunum, men tá ið hann samstudis skuldi vera solumaður og stjóri, so gjørdist samdøgrið ov stutt.

Tí sendi hann longu í 1966 boð eftir einum ungum trykkjara úr Sønderjylland, Jens Straagaard Holm, sum kom sum trykkjari Út á Loft í Syðrugøtu at arbeiða.

Nú vóru teir tveir fakmenn, sum arbeiddu saman um at fáa virksemi at vaksa á Estra. Harumframt kom fólk til, sum tókst við lidna prentið og fekk tað gjørt klárt og sent út av húsinum til kundarnar.

TUNG ARBEIÐSGONGD

Tað er kanska torført at skilja í dag – um 50 ár seinni – nú vit hava teldur og talgilt tilfar, hvussu arbeiðsgongdin var í prentvinnuni tá.

Arbeitt var við leysum stavum í blyggj, sum setararnir tá settu saman í einum formi til reglur. Síðani var hetta bundið saman í einum formi, sum so var spentur fastur á prentmaskinuni.

Síðani var hetta koyrt í gjøgnum maskin-

” *Meira enn
30 lærlingar
eru avlærdir á
prentsmiðjuni*

una, sum prentaði samansettu stavirnar í svørtum.

Skuldi mynd til tekstin, so var tað ein tíðarkrevjandi og tung arbeiðsgongd.

Fyrst skuldi myndin takast og framkallast. Hetta var tá við filmi og filmurin var framkallaður í einum myrkarúmi og førdur á pappír.

Tá tað var gjørt, so skuldi hon sendast til eitt reprovirki, sum gjørdi myndina um til eina klisje. Ein klisje var ein pláta úr sink, sum myndin var etsað inn í. Tá ið tað var gjørt, kundi plátan leggjast í prentmaskinuna og trykkjast.

Fyri tað fyrsta var hendan arbeiðsgongdin tung, men tað sum gjørdi hana enn tyngri var, at myndin annaðhvørt skuldi sendast til Grafia í Havn – ella av landinum at gerast.

Og skuldi nakað prentast í litum, so var ikki nóg mikið við einari klisje, so skuldu fleiri til fyri at kunna seta litir saman.

Hesin arbeiðshátturin broyttist gjøgnum árinum og alt hetta er munandi lættari í dag.

Tað byrjaði við offsett og síðani eru aðrar broytingar hendar, so alt í dag er talgilt.

MENNINGIN

Estra mentist gjøgnum árinum. Longu í 1967 var flutt í nýggju hølini á Mýruni, har Estra framvegis heldur til.

Stig G. Rasmussen stóð á odda fyri fyrirtøkuni líka til seinnu helvt av áttati-árunum. Tá ið konan gjørdist álvarsliga sjúk, tók hann seg meira og meira úr fyrirtøkuni.

Sonja á Líðarenda tók framleiðslupartin yvir og hefur sitið við tí uppgávuni síðani.

Figgjarliga partin og fyrisitingina tók ein annar havnamaður sær av.

Kristoffur Laksá var júst liðugur við handilsskúlan, tá ið Ása Rasmussen gjørdist sjúk. Kristoffur Laksá var tá kominn í Gøtu í nøkur ár, so Stig G. Rasmussen kendi hann og sendi boð eftir honum.

Hann hefur sitið við figgjarligu ábyrgdini síðani tá. Hann og Sonja á Líðarenda keyptu eisini størsta partin av fyrirtøkuni, men júst nú hefur Kristoffur Laksá lagt frá sær og selt sín part í fyrirtøkuni.

Tey, sum í dag eiga Estra eru teir báðir stjórnarnir, Sonja á Líðarenda og Gunvía við Keldu, saman við Signari í Homrum og Jónreid Dalheim. Í dag arbeiða átta fólk fast á Estra Vasti. Ein fyrirtøka, sum er broytt frá at vera ein prentsmiðja til eina fyrirtøku sum í dag ger totalloysnir á grafiska økinum.

Her sæst størsta maskinan, sum fyrirtøkan hefur í dag. Anna Hansen og Katrin Joensen eru báðar avlærðar á Estra